

Velikonoční svátky bývají povětšinou spojeny se zamyšlením, kouskem odříkání a potom veselím. S manželkou jsme si navykli prožívat tento významný roční bod jiným způsobem. Uprostřed krajiny, činností snad užitečnou, a to je vyčištěním studánky. Nebo studánek.

Vlastně jsme začali ke konci března, kdy nás v rámci zvědavosti zajímal vodní pramínek na Podsrpu pod kapličkou Panny Marie. Již z neoficiálních zpráv jsme věděli z minulého roku, že pramen na tom není dobře. Bohužel toto sdělení se dne 6. 4. 2020 potvrdilo. Jen kamenný žlab pod výtokem měl něco vody a jinak nic. Tak alespoň ten drobný zbyteček jsme zbavili spadaneho listí a klacíků.

Dymnivka dutá (*Corydalis cava*) – Štýkaň V.H.

Další studánkou, kterou jsme vyčistili, je pramínek vody schovaný na Zbuši. Zarostlý trnkovým křovím, v létě povětšinou jen vlhký, ale letos s vodou. Postup byl obdobný. Cestou do vápencové stráně jsme se potěšili žlutými kvítky mochny, která tuto stráně rozzářila. Stádo srn mně připomnělo místa, kde dnes leží pole a dříve zde byly rybníky.

Potom jsou tu naše takřka „vlastní“ studánky nalézající se severně od obce Skočice směrem ke Dvorcům. Existují si zde v lese, mezi smrky. Bohužel i zde vody ubývá. Ten tam je potok s tůňkou a obojživelníky. Zůstaly jen zmiňované studánky. Jehličí, spadaneho listí a větví v nich bylo požehnaně. V té větší jsem měl možnost pozorovat larvy vážek, několik jedinců uchatky toulavé (*Radix labiata*) a larvy jakéhosi dvoukřídlého hmyzu. Tyto studánky se vyplatí vyčistit alespoň dvakrát v roce. Odměňují se tím, že voda se v nich dosud drží a zřejmě i poslouží místní divé zvěři a ptactvu. Cestou zpět jsme u

Stožic vyhledávali čejky chocholaté, které zde pravidelně bývaly. Nejsou. Tak alespoň čáp bílý na poli mezi Ražicemi a Sodoměří.

Poslední velikonoční studánkou byla ta u Dobré Vody nedaleko Štěkně. Nejeli jsme pouze k ní. Ale také se podívat na rozkvetlou dymnivku dutou nebo si poslechnout zpěv ptactva do zdejšího parku. Největším pozorovaným ptákem byl datel černý, v páru proklepávající suchý vrchol borovice. Zvědavým savcem byla rezavá veverka obecná, držící si vlašský ořech. A čiperným motýlem babočka osiková. Studánku jsme lehce zbavili od spadaneho listí a žabiho vlasu. Ale kus práce zde zůstal pro místní, kteří sem chodí pro vodu, soudě podle mokrého kamene při jejím okraji.

Nezapomněli jsme ani na nahlédnutí do metagranitového lomu v Brdu, kde se opět těží kámen. Zda jsou zde opět ropuchy obecné a skokani ostronosí, to jsme vzhledem k uzavření lomu nezjišťovali. A ještě: cestou tam i zpět potkáváme chlípné stádečko krasců rodu (*Anthaxia cf. godeti*) pářících se na žlutých květech pampelišek a bezostyšně při tom hodujících.

Náš krátký výlet skončil u štýkaňského jezu, kde se na chvíli nechal obdivovat krásně vybarvený samec ještěrky obecné.

Tak nějak jsme prožili několik dní v přicházejícím jaru. Možná užitečně, třeba také ne. Ale znám několik studánek, které byly odkryty s nadšením, během let se na ně zapomnělo a modrá očka vody v krajině, jak přišla, tak zase zmizela.

